

## عنوان مقاله:

بررسی توسعه پایدار در معماری سنتی ایران (مطالعه موردی، خانه بروجردی ها)

## محل انتشار:

دومین همایش ملی اقلیم، ساختمان و بهینه سازی مصرف انرژی (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

## نویسندگان:

مرتمی جعفری کرمانی پور - دانشگاه شهید رجایی تهران

ندا موسوی - دانشگاه علوم و تحقیقات سیرجان،

علی موسوی - دانشگاه باهنر کرمان

## خلاصه مقاله:

امروزه پایداری یکی از بحث های محوری در معماری است. عدم توجه به اقلیم و انرژی های محلی و افزایش بی رویه مصرف سوخت های فسیلی، بحران های زیست محیطی فراوانی در سراسر جهان به وجود آورده است. از این رو یکی از اصلی ترین اهداف پایداری کاهش مصرف منابع غیر قابل تجدید و سوخت های فسیلی است. استفاده بهینه از عوامل اقلیمی در طراحی ساختمان ها یکی از راه های رسیدن به این هدف است. قرن ها پیش در معماری سنتی ایران در نواحی مختلف بسته به اقلیم آن محل، ساختمانهای مختلفی می ساختند به گونه ای که در بهار، تابستان، پاییز و زمستان هوایی خوش داشته باشند. در کشور ما ساختمانها برای استفاده بهینه از انرژی های طبیعی طراحی می شدند. نحوه استقرار ساختمان ها بر اساس جهت باد و آفتاب و ... سبب می شد بدون استفاده از سوخت های فسیلی گرمایش و سرمایش ساختمان تأمین شود. این در حالی بود که موضوع توسعه پایدار به طور رسمی از سال 1987 میلادی توسط کمیسیون جهانی محیط و توسعه در سراسر جهان مطرح شد. مقاله حاضر تلاشی است برای بررسی پایداری در معماری سنتی ایران. در این تحقیق به عنوان نمونه موردی خانه بروجردی ها در شهر کاشان مورد بررسی قرار گرفته است. تحلیل فرم و ساختار این بنا راهکارهای مناسبی برای طراحی ساختمان های پایدار جهت پاسخگویی به عوامل اقلیمی، خواهد داد.

## کلمات کلیدی:

توسعه پایدار، معماری سنتی، خانه بروجردی ها

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/215764>

